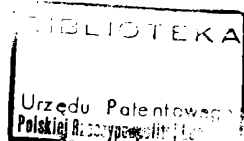

15 października 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

C 09h 3/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

22i¹, 3/00

Nr 6241.

Louis Bierling
(Drezno, Niemcy).

Kl. ~~22i~~

22i¹, 3/00

Sposób otrzymywania kleju lub żelatyny z surowców zwierzęcych.

Zgłoszono 20 maja 1925 r.
Udzielono 5 listopada 1926 r.

Celem otrzymywania kleju z surowców zwierzęcych postępowano dotychczas w ten sposób, że surowce po kilkutygodniowym wapniowaniu gotowano po dodaniu wody w wannach w ciągu około 8 godzin przy temperaturze 95—100°C i odcinano otrzymany odwar. Ażeby wyzyskać surowce należycie powtarzano gotowanie trzy lub czterokrotnie. Odwary zawierały przeciętnie 6—10% kleju. Po usunięciu tłuszczu zgęszczano odwary w wannach do 30 — 40% zawartości kleju, zlewano klej w bloki, krajano na tabliczki i suszono w kanałkach na słatkach zapomocą świeżego i ogrzanego powietrza.

Powyższy sposób oparty na kilkutygodniowym wapniowaniu trwa 1600 do 2000 godzin, przyczem powstają straty w samym surowcu przez częściowe gnicie oraz czę-

ściowe zmydlenie i pogorszenie się tłuszczów w okresie przed przeróbką w wannach.

Starano się otrzymać zpowrotem klej z odpadków papieru klejonego przez moczenie masy, oddziaływanie nań świeżą parą i zbieranie rozpuszczonej masy wraz z kondensatem w zbiorniku w postaci odwaru. Ponieważ rozpuszczony klej z kondensatem zbiera się w ogrzewanym zbiorniku, dostarczającym parę, odwar zawiera tylko niewielki procent kleju. Sposób ten jest poza tem dlatego niekorzystny, że odpadki papieru klejonego stykają się z parą o znacznie wyższej temperaturze, co wpływa ujemnie na klej.

Według wynalazku można otrzymać klej lub żelatynę z surowców zwierzęcych, zawierających zasadniczo około 5%, a więc dostateczną ilość wody, przez wytopienie

tych surowców w naczyniach, ogrzewanych z zewnątrz. Doprowadzenie ciepła do surowców można przytem powiększyć, przez umieszczenie żebrowych, pustych lub maszynowych grzejników między surowcem.

Zastosowanie sposobu niniejszego usuwa wszelkie straty, wynikające z powodu gnicia surowca. Przez uproszczone wytapianie surowca ominięto również długotrwałe wapniowanie, a cały okres fabrykacji zredukowano do mniej więcej 24 godzin.

Poza tem przez bezpośrednie wytapianie surowców w naczyniach zewnętrznie ogrzewanych, uzyskuje się silnie stężony klej lub żelatynę, nie posiadającą się zupełnie parą, która tak ujemnie działa na klej, przez co otrzymany produkt ostateczny jest o wiele lepszego gatunku.

Z powodu możliwości regulowania ciepła można nadawać wytopionej masie takie właściwości, jakie są najlepsze dla dalszej przeróbki lub dla celu, do jakiego ma ona służyć.

Rysunek przedstawia urządzenie do przeprowadzenia niniejszego sposobu; fig. 1 przedstawia urządzenie w pionowym przekroju; fig. 2 — widok urządzenia z góry. Urządzenie składa się z naczynia *a*, ogrzewa-

nego wodą i zawierającego wewnątrz kilka komór *b*. W każdej komorze umieszczono lub zawieszono naczynie z surowcem zwierzęcym. Ażeby powiększyć dopływ ciepła do surowców można stosować żebrzaste grzejniki, np. tarcze metalowe *d* ogrzewane przez ciepło wody. Tarcze *d* są ze sobą połączone rurami *e*. Na spodzie komór *b* umieszczono filtry *f*, podobne filtry *g* zamkają też naczynia *c* od spodu. Filtry służą do oczyszczenia kleju przed wejściem do zbiornika *h*. Zbiornik *h* jest u dołu zamknięty klapą *i*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób utrzymywania kleju lub żelatyny z surowców zwierzęcych, znamienny tem, że surowiec ulega wytapianiu w naczyniach z zewnątrz ogrzewanych.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że ciepło dochodzi do surowca zapomocą żebrzastych, pustych lub pełnych grzejników.

Louis Bierling.
Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

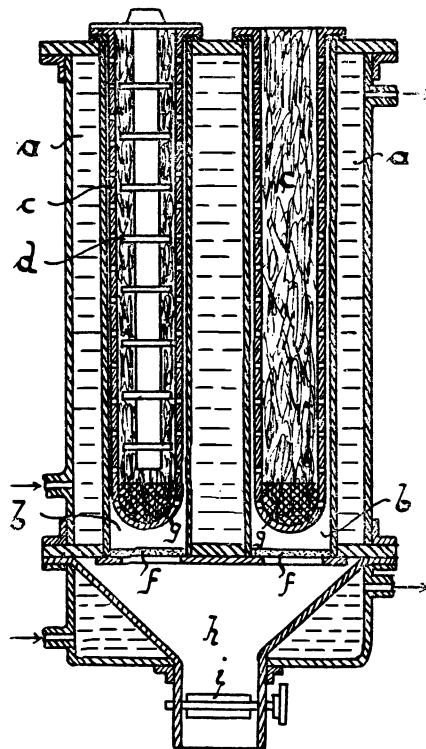

Fig. 2.

